

skulle udbetales af Mønstringsbestyreren paa Mønstringskontoret. Det er nemlig saaledes nu, at naar Skibsmandskabet bliver paa-mønstreret, underskriver det Bemandingslisten hos Mønstringsbestyreren og underskriver i Reglen ogsaa for det Forskud, det modtager; men de faa det ikke samtidig med, at de underskrive, de faa det først hos Hørbassenen, og i Reglen faa de Forskuddet udbetalt paa et Værsthus. Det er en temmelig stor Ulempe for Søfolk og foranlediger ofte, at de gaa glip af en Del af den Løn, de skulle have. Det er de Bestemmelser og Endringer, jeg kunde ønske Inhyttede til Forslaget. For saa vidt det maatte lykkes at blive enig derom, vil jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Martensen: Jeg vil dog tillade mig i Modfætning til den sidste ærede Taler at gøre opmærksom paa, at det var dog ganske mærkeligt, at man vilde forbyde Næderen eller de i hans Tjeneste staaende faste Folk at udføre en saadan Gerning som at forhøre Mandskab til Skibe. Det tror jeg rigtignok ikke, at hverten Søfolkene eller de paagældende Nædere vilde være det ærede Medlem taknemlige for. Det vilde vist tværtimod være det heldigste Forhold, om der fandt en direkte Forhandling Sted imellem Næderen eller hans Folk og Søfolkene, thi saa fik de ikke med Mellemmænd at gøre; naar det kan finde Sted, tror jeg, at det er meget heldigt. At Kontorarbejdere i Næderens Tjeneste skulde paa underfundig Maade gøre sig skyldige i at snappe noget bort af Søfolkene Høre, tror jeg ikke, man behøver at være bange for. Det uheldige ved det nuværende Forhold, tror jeg, er, som jeg sagde før, at Værsthusholderne her i København ere stærkere interesserede i at holde Søfolkene tilbage end i, hvorledes deres Høre bliver, og hvorledes de blive anbragte. Naar man kunde reformere den Ting, tror jeg, at Loven var tilfredsstillende. At det vilde være rigtigt at gaa til at ansætte Statsembedsmænd i dette Forhold, tror jeg ikke. Derved vil man vistnok komme meget for vidt, saa maatte man ansætte Statsembedsmænd i mange andre Forhold. Naar der af Ministeriet ansættes bestemte Folk, som ikke ere interesserede i at favorisere enten den ene eller den anden

Slags Søfolk eller Næderne, saa tror jeg rigtignok, at man kan betragte Forholdet som fuldt tilfredsstillende ordnet.

C. C. Andersen: Ja, jeg føler mig ikke overbevist af det ærede 6te Medlem for 7de Areds (Martensen), og det ærede Medlem havde taget noget fejl af, hvad jeg mente. Jeg mener ikke, at det skulde forbydes Næderen at lade sit Befalingsmandskab hverve Folk; det kan være fuldstændig rigtigt, at Kaptajnen og Massinisteren gør det. Men hvad jeg har noget imod, er, at Kontorarbejderne kunne faa Lov dertil, thi saa er Garantien borte, saa kan der meget let opstaa samme Slags Forretning hos Næderne, som nu findes hos Hørbassenerne; vi have i alle Tilfælde ingen Garanti, saa længe denne Bestemmelse bestaar. — Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis vi skulde have Statskontorer paa dette Omraade, saa vilde vi faa mange Statsembedsmænd, skal jeg udtale, at deri ser jeg ingen Ulempe og ingen Grund til ikke at indføre det her. Jeg mener netop, at dette Omraade er godt stiftet til at sortere under en Statsanstalt, og jeg er overbevist om, at Søfolkene vilde være bedst tjente, hvis det var saa.

Judenrigsministeren (Jørgensen): Der synes jo at være en Erkendelse tilstede om, at det er rigtigt at man snyder til at lovgive paa dette Omraade og altsaa gøre en Indskrænkning i den Næringsfrihed, vi hidtil have haft af Hensyn til de Folk, som der her er Tale om at søge anbragte paa Skibene. Jeg vil nu tillade mig gøre opmærksom paa, at Lovforslaget gaar ud paa at forbyde Agentur med Høreforretning i alle Tilfælde, hvor det ikke udtrykkelig er tilladt i Loven. Som Følge deraf er det forbudt ogsaa uden Vedderlag at være Agent i den Slags Forretninger. Ingen kan være det, naar han ikke har Tilladelse dertil efter Loven. Loven giver Ministeriet Bemyndigelse til at autorisere visse Agenter, og det ærede Medlem, som omtalte det, har ganske Ret i, at det er nærmest en Ordning i Lighed med den, man har i Lyndeforholdet, og det turde ogsaa være det naturlige. At gaa til Oprettelse af et egentligt Statskontor tror jeg rigtignok vilde være mindre heldigt,